

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 195/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Жиловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Благомир Поповић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 7077/17 од 17.10.2017. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду се решењем Гж 6031/18 од 14.11.2019. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 7077/17 од 17.10.2017. године и предмет уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалби, па је уз допис Гж 2039/20 од 21.05.2020. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 (други закон), 101/2011, 101/2013, 40/2015 (други закон), 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то, између осталог, на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7077/17 од 17.10.2017. године одлучено је о тужбеном захтеву за исплату закупнине у смислу одредби Закона о становању, за мај месец 2017. године у износу од 5.565,54 динара, са законском затезном каматом и трошковима парничног поступка.

Спор ради исплате закупнине није спор о непокретности, већ је, у смислу члана 28. став 1. ЗПП, за утврђивање стварне надлежности као вредност предмета спора меродавна вредност главног захтева.

Имајући у виду да је пресудом која се побија жалбом одлучено о тужбеном захтеву за исплату новчаног износа од 5.565,54 динара динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то се ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о изјављеној жалби, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС", бр. 101/2013) надлежан је Виши суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**